

ABSTRAKT

Kolektívna pamäť je pojem, ktorý opisuje zoskupenie spomienok jednotlivcov, ktoré sú zdieľané kolektívom a ktoré sa považujú za oficiálne a spoločensky prijateľné pre skupinu, či už je to malá komunita alebo celý národ. Pamäť je vždy selektívna a subjektívna, takže ju nemožno pripodobniť histórii. Napriek tomu by sa nemala podceňovať hodnota pamäte ako historického zdroja.

Značnú časť kolektívnej pamäte súčasného Japonska tvorí Druhá svetová vojna. Aj keď od jej konca ubehlo už takmer sedemdesiat rokov, spomienky na ňu a jej posolstvo sú stále živé. Dôvodom toho je obrovský dopad, ktorý vojna mala na Japoncov. Krajina sa od základov zmenila a rovnako i spoločnosť prešla veľkými premenami. Jednou z nich bol fakt, že raz hrdý národ, ktorý odvádzal svoj pôvod od bohov, musel prevziať zodpovednosť za vojnové násilnosti a prijať porážku.

Ako moja práca preukáže, otázka historickej zodpovednosti sa ešte úplne nevyriešila. Stále existujú ľudia, ktorí veria, že sa Japonsko dostatočne neospravedlnilo a neodčinilo svoje zločiny, a vyžadujú, aby sa určité kroky podnikli. Využitím príkladu bývalých žien útechy, ktorých prípad je stále otvorený, budem ilustrovať fakt, že v Japonsku stále sú problémy spojené s vojnou, ktoré sa prehliadajú alebo sa dostatočne neriešia.

Kľúčové slová: kolektívna pamäť, vojnová zodpovednosť, Vojna v Pacifiku, ženy útechy, ospravedlnenie, kompenzácia, Japonsko, Južná Kórea